

HET AANZOEK

Eenakter

door

Anton Tsjechov

Vertaling

Otto Plat

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET AANZOEK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur **ANTON TSJECHOF** en vertaler **OTTO PLAT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl. Gebruik hiervoor uw aanvraag code (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of via de mail/aanvraagkaart. Bij vragen kunt u informeren bij I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl of via de mail/aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË:

Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN

Telefoon (03)3.66.44.00. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

STEPAN STEPANOWITSJ TSJOEBOEKOW - een grondbezitter

NATALJA STEPANOWNA - zijn dochter

IWAN WASILJEWITSJ - buurman van Tsjoeboekow, een forse en gezonde, maar zeer achterdochtige grondbezitter.

Het stuk speelt op het landgoed van Tsjoeboekow.

(Iwan komt binnen; hij is gekleed in jaquet, draagt witte handschoenen. Stepan staat op om hem te begroeten)

STEPAN: M'n beste kerel, ben jij 't? Iwan Wasiljewitsj! Dat doet me plezier! *(drukt hem de hand)* Nou, dat is een verrassing, m'n lieve jongen... Hoe gaat 't met je?

IWAN: Dank u. En hoe maakt u 't?

STEPAN: Nog altijd goed, m'n vriend, dank zij jouw gebeden en zo. Ga toch alsjeblieft zitten... Weet je, ik vind 't niet aardig, dat je je burens zo vergeet, m'n beste kerel, waarom ben je zo officieel uitgedost? Avondkleding, handschoenen en zo. Ben je misschien op weg naar de een of andere plechtigheid, m'n beste?

IWAN: Nee, ik kom alleen om u te spreken, m'n waarde Stepan Stepanovitsj.

STEPAN: Maar waarom ben je dan in avondkleding, beste jongen? Alsof je een Nieuwjaarsvisite komt afsteken?

IWAN: Ja, ziet u, het zit zo. *(neemt hem bij de arm)* Ik kom bij u, waarde Stepan Stepanowitsj, om u een verzoek te doen. Ik heb al enkele malen het voorrecht gehad u om hulp te mogen vragen, en u hebt altijd, om zo te zeggen ... Neemt u me niet kwalijk, ik ben een beetje zenuwachtig. Ik zal een beetje water drinken, waarde Stepan Stepanowitsj. *(drinkt)*

STEPAN: *(terzijde)* Hij komt om geld te lenen! Hij krijgt geen cent! *(hardop)* Wat is er, lieve jongen?

IWAN: Ziet u, waarde Stepanitsj... Neemt u me niet kwalijk, Stepan Waarderitsj... Ik bedoel, ik ben verschrikkelijk zenuwachtig, zoals u misschien wel ziet... Om kort te gaan, u alleen kunt me helpen, hoewel ik 't niet verdien, natuurlijk... en ik geen enkel recht heb om op uw bijstand te rekenen...

STEPAN: O, draai er niet zo omheen, m'n lieve man. Voor de dag er mee! Nou?

IWAN: Een ogenblikje... één minuut. Feitelijk kom ik u om de hand van

uw dochter, Natalja Stepanowna vragen.

STEPAN: (*blij*) Sapperloot! Iwan Wasiljewitsj! Zeg 't nog 's. Ik heb 't niet goed verstaan!

IWAN: Ik heb de eer u te vragen...

STEPAN: (*valt hem in de rede*) M'n beste kerel... Ik ben zo blij en zo... Ja, werkelijk en zo. (*omhelst en kust Iwan*) Ik heb 't al lang gehoopt. Dat is altijd m'n hartenwens geweest. (*plengt een traan*) En ik heb altijd van je gehouden alsof je m'n eigen zoon was. Moge God jullie beiden Zijn hulp en liefde schenken en zo... Waarom doe ik zo gek? Ik ben helemaal van streek van blijdschap, totaal van streek! Van ganser harte en zo...! Ik zal Natalja even roepen en zo.

IWAN: (*zeer aangedaan*) Waarde Stepan Stepanowitsj, denkt u, dat ik op haar toestemming mag rekenen?

STEPAN: Natuurlijk, m'n lieve jongen... denk je, dat ze je zou weigeren! Ze is verliefd op je; goeie hemel, ze is net een smachtende poes en zo... ze komt direkt! (*af*)

IWAN: 't Is koud... Ik ril over m'n hele lichaam; 't is net of ik een examen moet afleggen. Het voornaamste is, dat ik recht op m'n doel afga. Als ik me de tijd gun om na te denken, om te aarzelen, om te praten, om te wachten op de ideale vrouw, of de ware liefde, dan krijg ik nooit een vrouw... Brr!... 't Is koud! Natalja Stepanowna is een uitstekende huisvrouw, ziet er niet kwaad uit, heeft een goeie opvoeding gehad. Wat kan ik nog meer verlangen? ... M'n oren beginnen te suizen van opwinding. (*drinkt*) En ik kan me niet veroorloven vrijgezel te blijven.... In de eerste plaats ben ik al vijfendertig - een kritieke leeftijd, om zo te zeggen. In de tweede plaats moet ik kalm en regelmatig leven... Ik lijd aan hartkloppingen, ik ben prikkelbaar en ik wind me altijd erg op... Op dit ogenblik beven m'n lippen en ik heb een zenuwtrek in m'n rechterwenkbrauw... Maar 't ergste is 't slapen. Nauwelijks lig ik in bed en ben ik in slaap, of ik krijg in m'n linkerzij - een scheut, die doortrekt tot in m'n schouder en tot in m'n hoofd toe... Ik spring overeind als een krankzinnige, loop even heen en weer, en ga weer liggen, maar als ik even insluimer, krijg ik weer zo'n scheut! En dat gaat soms wel twintig maal achter elkaar zo...

(*Natalja Stepanowna komt binnen*)

NATALJA: Kijk nou 's! Bent u 't! En papa zei: "Er zit een koopman op je te wachten!" Hoe maakt u 't, Iwan Wasiljewitsj?

IWAN: Hoe maakt u 't, m'n waarde Natalja Stepanowna?

NATALJA: U moet m'n schort en m'n huisjurk excuseren... we zijn erwten aan 't doppen om te drogen. Waarom bent u hier zo lang niet geweest? Gaat u zitten... (*zij gaan zitten*) Blijft u eten?

IWAN: Nee, dank u, ik heb al gegeten.

NATALJA: Roken dan?... Hier zijn lucifers... Het is nou prachtig weer, maar gisteren heeft 't zo geregend, dat de werklui de hele dag niets hebben kunnen uitvoeren. Hoe staat 't met uw hooi? Weet u, ik ben nogal voorbarig geweest; ik heb een heel veld laten maaien en nou ben ik er niet eens blij mee, want ik ben bang, dat m'n hooi zal gaan broeien. Ik had nog even moeten wachten. Maar wat is dat? U hebt een jaquet aan! Wel heb ik ooit van m'n leven? Bent u op weg naar een bal of zoiets? - Maar ik moet u zeggen, dat 't u goed staat... Vertel me 's, waarom bent u zo in 't officieel?

IWAN: (*zenuwachtig*) Ziet u, m'n waarde Natalja Stepanowna... de zaak is, dat ik besloten heb u te vragen even naar mij te luisteren... Natuurlijk zult u verbaasd zijn en misschien zult u zelfs wel boos worden, maar een... (*terzijde*) Het is verschrikkelijk koud!

NATALJA: Wat is er aan de hand? (*pauze*) Nou?

IWAN: Ik zal proberen 't kort te maken. U moet weten, m'n waarde Natalja Stepanowna, dat ik al lang feitelijk al sinds m'n kinderjaren, de eer heb uw familie te kennen. Wijlen m'n tante en haar man, van wie ik m'n land geërfd heb, zoals u weet, hebben altijd heel veel respect gehad voor uw vader en wijlen uw moeder. De Lomows en de Tsjoe-boekows hebben altijd de meest vriendschappelijke, ik mag wel haast zeggen: de meest intieme betrekkingen onderhouden. En, zoals u weet, liggen mijn landerijen tegen de uwe aan. En mijn Ossenweide grenst vlak aan uw berkenbossen.

NATALJA: Neemt u me niet kwalijk, dat ik u in de rede val. U zegt: Mijn Ossenweide...! Maar is die van u?

IWAN: Ja, die is van mij.

NATALJA: Hoe komt u daarbij? De Ossenweide is van ons en niet van u.

IWAN: Nee, van mij, waarde Natalja Stepanowna.

NATALJA: Dat heb ik nog nooit gehoord. Hoe kunt u zoiets beweren?

IWAN: Hoe? Ik heb 't over de Ossenweide, die tussen uw berkenbossen en 't Vuurmoeras ligt.

NATALJA: Ja ja... Die weide is van ons.

IWAN: Nee, u bent abuis, waarde Natalja Stepanowna, die is van mij.

NATALJA: Maar denkt u nou 's na, Iwan Wasiljewitsj: Hoe lang is die weide dan al van u?

IWAN: Hoe lang? Al zo lang als ik me kan herinneren.

NATALJA: Werkelijk, dat kunt u me niet wijsmaken!

IWAN: Maar ik kan u de papieren laten zien, Natalja Stepanowna. Het is waar, er is over de Ossenweide wel 's verschil van mening geweest, maar nou weet iedereen, dat hij van mij is. Daar valt niet over te twisten. Ziet u, de grootmoeder van m'n tante heeft de boeren

van de grootvader van uw vader levenslang het vrije gebruik van die weide geschonken en in ruil daarvoor bakten zij stenen voor haar. De boeren van de grootvader van uw vader hadden die weide al veertig jaar gebruikt en waren er aan gewend geraakt hem als hun eigendom te beschouwen, toen 't gebeurde, dat...

NATALJA: Nee, zo is 't helemaal niet! Zowel mijn grootvader als mijn overgrootvader hebben laten vastleggen, dat hun land zich uitstreckte tot het Vuurmoeras - wat inhoudt, dat de Ossenweide van ons is. Ik zie werkelijk niet in, hoe daar over te twisten valt. 't Is doodeenvoudig!

IWAN: Ik zal u de papieren laten zien, Natalja Stepanowna!

NATALJA: Nee, u plaagt me, of u houdt me voor de gek. Wat een verrassing! Wij hebben dat land bijna driehonderd jaar in ons bezit en dan komt u me plotseling vertellen, dat 't niet van ons is! Iwan Wasiljewitsj, ik kan m'n oren bijna niet geloven... Niet dat die weide voor mij veel waarde heeft. 't Is hoogstens vijf bunder en 't is misschien driehonderd roebel waard, maar ik kan geen oneerlijkheid verdragen.

IWAN: Maar luistert u dan toch even naar me, wat ik u bidden mag! De boeren van de grootvader van uw vader, zoals ik de eer had u uit te leggen, bakten dus stenen voor de grootmoeder van m'n tante. Toen nu de grootmoeder van m'n tante, die ze een plezier wilde doen...

NATALJA: Ik kan aan dit verhaal over grootvaders en grootmoeders geen touw vastknopen. De weide is van ons, en daarmee klaar!

IWAN: Van mij!

NATALJA: Van ons! U kunt nog wel twee dagen achter elkaar doorgaan met het leveren van bewijzen, u kunt naar huis gaan en vijftien jaquets aantrekken, maar ik zeg u, dat die weide van ons is, van ons, van ons! Ik heb van u niks nodig, maar ik ben ook niet van plan u iets van mij te geven. En daarmee uit!

IWAN: Natalja Stepanowna, ik heb dat land helemaal niet nodig, maar 't gaat om 't principe. Als u er prijs op stelt, zal ik 't u cadeau geven.

NATALJA: Dan kan ik 't u ook cadeau geven, want 't is van mij. Iwan Wasiljewitsj, u gedraagt zich vreemd, op z'n zachtst uitgedrukt! We hebben u tot nu toe beschouwd als een goeie buur, een vriend; verleden jaar hebben we u onze dorsmachine geleend, hoewel wij daardoor zelf pas in november konden dorse, en u behandelt ons alsof we zigeuners zijn. U wilt mij m'n eigen land cadeau geven! Nee, zoiets doet een goeie buurman toch niet! Als u 't mij vraagt, vind ik 't zelfs schaamteloos...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto